

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 30.03.2011
Sayı: 356

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadını Şiddetten Koruma Kanunu Teklifi ve gerekçeleri ektedir. Gereği müsadelerinize sunulur.

M. Akif HAMZAÇEBİ (1)
Trabzon Milletvekili

Prof. Dr. Nevin Gaye ERBATUR
Adana Milletvekili

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	- İşleri - Kadın Erkek Fırsat Eşitliği - Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih: 01.04.2011		F. No: 2/896		
Md.Y.	Müdür	D.Bsk.	G.Sek. Y.	Gen.Sek.
16	CHP	gk	Km.	h
BAŞKAN		SD		

GENEL GEREKÇE

Araştırmalara göre Türkiye’de evli kadınların %39’undan fazlası, yaşamlarının en az bir döneminde eş şiddetine uğramıştır. Aradan geçen sürede önlem alınmadığı gibi iktidarın cinsiyet ayrımcılığına yönelik içtenliksiz tutum ve politikaları nedeniyle kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddetin tırmanış göstermesi kamuoyunda infial yaratmaktadır. Bu mücadelede en önemli araç olan 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun, içerik olarak zayıf ve adı itibariyle de sorunlu olduğundan kadını, şiddetten korumaya yetmemektedir. Öyle ki kanunun adındaki aile sözcüğü nedeniyle kimi hakimler, bir erkekle yakın yaşam arkadaşlığı sürdüren veya boşanmış olan kadınları, kanunun korumasından yararlandırmamıştır. Bu nedenle teklifte kanunun adı, “Kadını Şiddetten Koruma Kanunu” olarak değiştirilmiş; böylece medeni durumundan ötürü bir kısım kadını kapsam dışında tutan daraltıcı ve farklı yorumların önüne geçilmiştir. Uluslar arası birikim ve kadın hareketinin tarihsel geçmişine de uygun olan bu adlandırma, kuşkusuz kanunun çocuklar ve diğer güçsüz bireyler lehine uygulanmasına engel değildir.

Kanunun hedefi, kadın ile erkeğin bir arada yaşamaları ve aralarındaki eşitsiz güç ilişkisi nedeniyle gerçekleşen ya da gerçekleşebilecek şiddetin önlenmesi için alınması gereken tedbirlerin hemen alınmasını sağlamaktır. Korunmak istenen değer, bir insan hakkı olarak kadının şiddetten korunması, yani can güvenliğidir. Bu amaçla teklifte önceki kanundan farklı olarak koruyucu tedbirleri alan Mahkemeye, uygulamayı izleyerek, gerektiğinde tedbirleri kendiliğinden değiştirip kaldırma ve karara aykırılık halinde de kişiyi cezalandırma olanağı tanınmış; böylece Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin 9 Haziran 2009 günlü Nahide Opuz-Türkiye kararında vurgulanan etkili korumanın sağlanması için önemli bir adım atılmıştır. Şiddet haftasonları ve diğer tatil günlerinde tatil yapmadığından Cumhuriyet savcılarının, tedbirlere hükmedip ilk iş gününde mahkemeden onay alınmasına fırsat verilmiş; aynı biçimde mahkemede çalışan uzmanların bu sürece etkin katkısı sağlanmıştır.

Yine aynı araştırmalar, şiddete uğrayan kadınların %92’sinin ekonomik, sosyal güçsüzlükleri ve bir işe yaramayacağı düşüncesiyle kamuya başvurmaktan çekindiğini, başvuranların tamamının verilen hizmetten memnun olmadığını göstermektedir. Teklifte aile mahkemeleri kadını güçlendirecek önlemleri almak konusunda cesaretlendirilmiş, kadını evinde koruma amacına yönelik olarak nafaka, elektrik, su, kira ve velayete ilişkin düzenlemeleri yapma yetkisi de tanınarak, sosyal devletin işletilmesi sağlanmıştır. Gerektiğinde nafakanın ilk elde devlet tarafından ödenip şiddet uygulayan bireyden tahsili olanağı getirilmiştir.

Mevcut kanunun 13 yıllık uygulamasının birikiminden yararlanılması için kanunun dilinde önemli değişiklik yapılmamış; ancak etkili, adil uygulama ve yeknesaklığın sağlanması amacıyla görev, yetki, süre ve kanıt aranmaması gibi usule ilişkin tartışmalı konularda çözümler gösterilmiştir. Kanunda, mahkemece verilen kararın denetimine ilişkin bir düzenlemenin olmayışı, verilen kararın kesin olduğu yanılgısına ve haksız sonuçlara yol açabilmektedir. Oysa Anayasanın 40. maddesindeki emredici düzenleme nedeniyle aleyhine karar verilen kişiye bildirimden itibaren başvuracağı makam ve sürenin bildirilmesi

zorunludur. Bu nedenle, yasanın koruduğu değer ve amacına uygun dűşecek şekilde aynı mahkemeye bildirimden itibaren on gün içinde “yeniden inceleme” isteme olanağı tanınmış; ayrıca kişilere bildirimin nasıl ve infazın da ne şekilde yapılacağı da gösterilmiştir.

İnsan ilişkilerindeki hızlı değişimin getirdiği karmaşıklık ve çeşitlilik nedeniyle şiddetin tanımı yapılmamış; bu husus öğretiyeye ve hakimin takdirine bırakılmıştır. Ancak tedbir kararının verilmesi için şiddetin gerçekleşmesinin aranıp aranmayacağı hususu uygulamada tereddüt oluşturduğundan, kadına bir kere şiddete uğra, sonra korurum denemeyeceği için şiddetin gerçekleşmesinin aranmayacağı hususuna kanunda yer verilmiştir.

Kadını şiddetten korumak için alınması gereken acil tedbirleri içeren bu kanunun başarıya kavuşması uygun tedbirlere hükmetmek yanında, tedbirlere uyulmasını sağlamayı da gerektirmektedir. Teklifte, bu amaçla tedbirlere aykırı davranış halinde öngörűlen ceza miktarı artırılmış; tutuklama tedbiri etkinleştirilmiştir.

KADINI ŞİDDETEN KORUMA KANUNU TEKLİFİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Tanımlar ve Temel İlkeler

Amaç

MADDE 1- Bu kanunun amacı, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda 20 Aralık 1993 tarihinde kabul edilen "Kadınlara Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılmasına Dair Bildirge" başta olmak üzere, uluslar arası sözleşmelerdeki yükümlülüklerimizi yerine getirerek, bireyleri cinsiyet ayrımcılığı temelli şiddetten korumaktır.

Kapsam

MADDE 2- Bu kanun, medeni durumlarına bakılmaksızın, bir arada yaşıyor olmaktan veya kadınla erkek arasındaki eşitsiz güç ilişkisinden kaynaklanan şiddete uğrayan ya da şiddete uğrama tehlikesi altındaki kadın, çocuk ve güçsüz konumdaki diğer bireylerini şiddetten korumaya ilişkin hükümleri kapsar.

Tanımlar

MADDE 3- Bu Kanunda yer alan;

- a) Bakanlık: Adalet Bakanlığı,
- b) Hâkim: Aile Mahkemesi hâkimi,
- c) Mahkeme: Aile Mahkemesi,
- ç) Koruyucu tedbir: Aile Mahkemesi hâkimi veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde Cumhuriyet savcısının, olayın kapsam ve özelliği dikkate alınarak, istem üzerine veya kendiliğinden hükmedeceği tedbirleri,
- d) Şikâyet ve ihbar: Şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi olan bireyin, aile mahkemesine başvurması veya kendisinin ya da başka bir kişinin olayı Cumhuriyet başsavcılığına veya kolluk kuvvetlerine yazılı, sözlü veya herhangi bir biçimde bildirmesidir.

Temel ilkeler

MADDE 4- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Kadına insan hakları çerçevesinde, adil, etkili ve hızlı davranılması,
- b) Hakkında koruma tedbir kararı alınan kişilere, sunulan hizmetin insan onuruna yaraşır şekilde yerine getirilmesi,
- c) Hizmetin sunulması ve yürütülmesi sırasında kişiler arasında ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, siyasal veya diğer fikir yahut düşünceleri, felsefi inanç, millî veya sosyal köken, doğum, ekonomik ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaması,
- ç) Koruyucu tedbir kararı verilmesi ve uygulanması sırasında hakkında koruma tedbiri verilen kişilerin, varsa özel durumlarına özen gösterilmesi,
- d) Aleyhine tedbir kararı verilen kişi için tedbirlerin uygulanmasının, şiddeti önleme amacı dışına çıkmaması,

e) Bu Kanun kapsamında öngörülen tedbirlerin alınması ve uygulanması sırasında; sivil toplum kuruluşları başta olmak üzere, barolar gibi kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, üniversiteler, yerel yönetimler, vakıf, dernek ve diğer, gönüllü gerçek ve tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşlarıyla, özel sektörün işbirliği içinde çalışması ve bu konuda toplumsal sorumluluğun paylaşılmasının sağlanması,

f) Bu Kanun kapsamında verilen hizmetin ülke çapında eşit ve dengeli sunulması, ilkeleri gözetilir.

İKİNCİ BÖLÜM

Usule İlişkin Hükümler

Görev Ve Yetki

MADDE 5- Bu kanunu, ceza hükümleri dahil, uygulamakla görevli mahkeme, aile mahkemeleri olup korunma, yetki koşulu aranmaksızın her yerden istenebilir.

Ceza hükümlerinin uygulanmasında, bu kanunda düzenleme olmayan durumlarda, 4.12.2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Ceza Kanunu hükümleri uygulanır.

Hakimin kendiliğinden tedbirlere hükmetmesi

MADDE 6- Aile mahkemesi hakimi, bakmakta olduğu bir dava sırasında gerek görürse, istek beklemeden bu kanun uyarınca gerek gördüğü tedbirlere hükmedebilir.

Şiddetin gerçekleşmesinin aranamaması

MADDE 7- Şiddetin gerçekleşme olasılığının varlığı, tedbir kararının verilmesi için yeterlidir; gerçekleşmesi aranmaz.

Başvuru ve Yargılama Usulü

MADDE 8- Yargılamanın yazılı usulle yapılması ve duruşma açılması zorunlu değildir. Yazılı başvuru ve delil aranmaz.

Koruma kararının Uygulanışı

MADDE 9- Cumhuriyet Başsavcılığı, kararın uygulanmasını Genel Kolluk Kuvvetleri marifeti ile takip eder. Kolluğun takip görevi, koruma kararının verildiği tarihte başlar. Kolluk kuvveti, koruma kararının içeriğine göre ilgililere bildirimde bulunur. Bu bildirim tutanak altına alınır ve karar süresince tedbirlerin yerine getirilip getirilmediği kontrol edilir. Bu kontrol lehine koruma kararı verilen kişinin:

- a) Bulunduğu konutun haftada en az bir kez ziyaret edilmesini,
 - b) Birinci derece yakınları ile iletişim kurulmasını,
 - c) Komşularının bilgisine başvurulmasını,
 - ç) Oturulan yerin muhtarından bilgi alınmasını,
 - d) Bulunduğu konutun çevresinde araştırma yapılmasını,
- içerir.

Mahkeme uzmanlarının izleme görevi

MADDE 10- Mahkeme bir aylık sürelerle verilen tedbir kararının uygulanmasını kendi uzmanları aracılığıyla da izleyebilir. Kolluk güçleri, uzmanlara gereken kolaylık ve yardımı sağlar. Düzenlenecek raporlara göre mahkemece re'sen başka tedbirler alınabilir ya da tedbirler kaldırılabilir. Uzmanların yol ve diğer harcamaları Aile Mahkemelerinin İşleyişine İlişkin Yönetmelik çıkarılıncaya değin, suçüstü ödeneğinden karşılanır.

Koruma kararına Aykırı Davranış

MADDE 11- Koruma kararına uymadığının tespit edilmesi halinde bu husus, kolluk tarafından tutanağa bağlanır ve re'sen soruşturma yapılarak evrak en kısa zamanda Cumhuriyet başsavcılığına gönderilir.

Cumhuriyet savcısı, evrakla birlikte getirilen ve koruma kararına aykırı davranan kişiyi sorguya çeker ve kamu davası açıp açmayacağını takdir eder.

Kararın Yeniden İncelenmesi

MADDE 12- Aleyhine koruma kararı verilen kişi, kararı öğrenmesinden itibaren 10 gün içerisinde aynı mahkemeden kararın yeniden incelenmesini isteyebilir. Mahkeme başvuru üzerine, evrak üzerinde karar verebileceği gibi dilerse tarafların hazır olabileceği en yakın günde duruşma açar. Taraflar iddia ve savunmalarını her türlü delille kanıtlayabilirler ve mahkeme gerek görürse uzmanlardan rapor alır. Başvurudan itibaren en geç 15 gün içinde kesin olarak karar verilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tedbirler

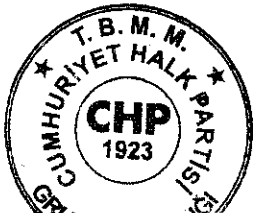
Aleyhine karar verilen kişiye yönelik tedbirler

MADDE 13- Aile mahkemesi hâkimi, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununda öngörülen tedbirlerden ayrı olarak, istem üzerine veya kendiliğinden, o an taraflar arasında yaşanabilecek şiddeti önlemek için uygun göreceği tedbirlere hükmeder.

a) Aleyhine karar verilen kişinin;

1. Korunan bireye karşı şiddete yönelik söz ve davranışlardan kaçınması,
2. Ortak konuttan uzaklaştırılması ve konutun korunan bireylere tahsisi,
3. Korunan bireylere ve konut, okul ya da işyerlerine yaklaşmaması,
5. Korunan bireyin eşyalarına ve ortak kullanımdaki eşyalara zarar vermemesi,
6. Korunan bireyi iletişim araçları ile rahatsız etmemesi,
7. Silah veya benzeri araçlarını kolluk kuvvetlerine teslim etmesi,

8. Alkol, uyarıcı veya uyuşturucu herhangi bir madde kullanmış olarak korunan bireylere ya da bu bireylerin yaşamakta olduğu konuta, okula veya işyerine yaklaşmaması ve belirtilen maddeleri bu yerlerde kullanmaması,

9. Bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurmasının ve tedavisinin sağlanması,

10. Bir evlilik danışmanına başvurulmasının ya da psikolojik destek alınmasının sağlanması gibi tedbirleridir.

Bu tedbirlerden, "Korunan bireye karşı şiddete yönelik söz ve davranışlardan kaçınma" tedbiri zorunludur.

Koruyucu tedbir kararında yer alacak hususlar

MADDE 14- Koruyucu tedbir kararında;

- a) Aleyhine tedbir kararı verilen kişilerin açık kimlik ve adres bilgilerine,
 - b) Tedbir veya tedbirlerin şekli ve süresine,
 - c) Geçici maddi yardım veya tedbir nafakası ngrlmş ise, bunun süresi ve miktarına,
 - ) Karara karşı, kararı veren aile mahkemesine bu kararın kaldırılması veya değiştirilmesi için başvuruda bulunabileceğine ve bunun süresine,
 - e) Hakkında tedbir kararı verilen kişinin kararın gereklerini yerine getirmemesi halinde gözaltına alınabileceği veya tutuklanabileceğine,
 - f.) Kararın verilme nedenine,
- ilişkin hususlara yer verilir..

Koruyucu tedbir kararlarına aykırı davranma

MADDE 15- Koruyucu tedbir kararlarına uyulmaması durumu, ilgili kolluk tarafından Cumhuriyet savcısına bildirilir. Cumhuriyet savcısı kişinin gözaltına alınmasına karar verebilir.

Cumhuriyet savcısı, koruyucu tedbir kararlarının gereklerini yerine getirmeyen kişinin tutuklanmasını talep edebilir. Hâkim, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun tutuklamaya ilişkin hükümleriyle bağlı olmaksızın tutuklamaya karar verebilir.

Korunana yönelik tedbirler

MADDE 16- Hakim, korunan birey lehine:

1. Barınma yeri olmaması hlinde, kendisine ve çocuklarına uygun barınma yeri sağlanmasına,
2. Fizik koruma altına alınmasına,
3. şiddet mağdurunun istihdamına,
4. şiddet uygulayan aile bireyinin ortak konuttan uzaklaştırılması durumunda, veya gerekli görülen hallerde, tedbir süresince çocukların velayet hakkının, diğer eş tarafından kullanılmasına,
5. 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı ocuk Koruma Kanununda ngrlen koruyucu ve destekleyici tedbirler ile Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre velayet, vesayet, kayyım, nafaka ve kişisel ilişki kurulması hususlarında karar verebilir.

İlgili kamu görevlileri her durumda; sivil kuruluşlar ise, olanak dahilinde bu tedbirlere uygun davranmak ve yerine getirmekle yükümlüdür.

Kolluk görevlileri, şiddete maruz kalan birey hakkında gerekli güvenlik tedbirlerini derhal alır.

Tedbir nafakası

MADDE 17- Ortak konuttan uzaklaştırılan kişi, geçimi sağlıyorsa ve korunanın, geçimini sağlayacak geliri yoksa, yaşam düzeyleri göz önünde bulundurularak, konutta barınanlar için tedbir nafakasına hükmedilir. Uzaklaştırılan kişi aynı zamanda, konutun kira, aydınlanma, ısınma, su, telefon gibi giderlerini ödeyen kişi ise bu yükümlülüklerinin devam edeceğine de yer verilir.

Tedbir nafakasına ilişkin kararın bir örneği, mahkeme tarafından re'sen ilgili icra müdürlüğüne gönderilir. Nafaka ödemekle yükümlü kılınan kişinin herhangi bir sosyal güvenlik kurumu ile bağlantısı olması durumunda, nafaka, şiddet mağdurunun başvurusu aranmaksızın ilgilinin maaş ya da ücretinden icra müdürlüğü tarafından harç alınmaksızın derhal tahsil edilir. Giderler suçüstü ödeneğinden karşılanır.

Geçici Maddi Yardım

MADDE 18- Nafakanın herhangi bir nedenle derhal tahsil edilemeyeceğinin anlaşılması durumunda, korunan ve varsa çocukları için geçici maddi yardım yapılmasına karar verilir.

Bu durumda:

a) Bütçe kanunlarıyla belirlenen miktarda, aylık ödeme yapılır. Bu ödemelerden vergi veya benzeri herhangi kesinti yapılmaz.

b) Bu ödemeler, Adalet Bakanlığının bütçesinde yer alan suçüstü ödeneğinden karşılanır.

c) Bu Kanun uyarınca bağlanan nafakanın tahsiline başlanması ile geçici maddi yardım kesilir.

ç) Yapılan bu ödemeler, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre aleyhine karar verilen kişiden tahsil edilir.

d) Gerçeğe aykırı beyanda bulunmak suretiyle alınan geçici maddi yardımlar, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.

e) Gerekli fon, her yıl bütçe kanunu uyarınca suçüstü ödeneği kapsamında oluşturulur. Bütçe Kanununda ödenekten kişi başına takdir edilebilecek nafaka miktarlarının üst sınırı belirlenebilir.

Bu madde hükümlerine göre uygulanacak tedbirlerin esas ve usulleri yönetmelikte gösterilir.

Koruyucu tedbir kararlarının izlenmesi

MADDE 19- Kararı veren hâkim, istem üzerine veya resen, koruyucu tedbir kararlarının işleyiş ve uygulanmasını, denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğüne de izlettirebilir. İnceleme sonunda hazırlanan raporda, uygulanan tedbirlerin ve sürelerin değiştirilmesine veya tedbirin sona erdirilmesine ilişkin önerilere de yer verilebilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli hükümler

Bildirim yükümlülüğü

MADDE 20- Adli ve idari merciler, kolluk görevlileri, sağlık ve eğitim kuruluşları ile sivil toplum kuruluşları herhangi bir şekilde öğrendikleri şiddet eylemlerini, mahkemeye, Cumhuriyet başsavcılığına veya kolluğa bildirmekle yükümlüdür.

Gizlilik kurah

MADDE 21- Bu Kanunun uyarınca barınma yeri sağlanmasına karar verilen ve kimlikleri ile adresleri gizli tutulan kişilerle ilgili olarak alınan kararlar ve yürütülen işlemler gizlidir. Bu kapsamda görev alan bütün birimler, gizliliğin sağlanmasına yönelik gerekli bütün tedbirleri almakla yükümlüdür.

Tedbirlerin süresi

MADDE 22- Hâkim tarafından hükmedilecek tedbirlerin yerine getirilmesi amacıyla öngörülen süre bir kerede altı ayı geçemez. Koruma tedbirinin uygulanması, kararda öngörülen sürenin dolması ya da altı aylık sürenin bitmesiyle tedbir kendiliğinden sona erer.

Yeni durumlarda aynı veya başka tedbirlere karar verilebilir.

Süre, ilgili açısından kararın tebliğinden itibaren başlar. Bu hüküm, karar veya başvuru üzerine kolluğun koruma önlemleri almasına engel değildir.

Uzmanlardan Ön Rapor

MADDE 23- Doğrudan mahkemeye başvuru haliyle sınırlı olacak biçimde ya da savcılık tarafından tarafların hazır edilmesi halinde, kararın o gün içinde verilmesini engellemeyecek biçimde, mahkemelerde çalışan uzmanlardan ön rapor alınabilir. Bu amaçla büyük adliyelerde çalışan uzmanlar için oluşturulacak nöbet sistemi ve yapılacak ödeme, çıkarılacak olan aile mahkemelerinin işleyişine ilişkin yönetmelikte düzenlenir.

Cumhuriyet savcılarının geçici tedbir verebilme yetkisi

MADDE 24- Hafta sonları ve diğer tatil günlerinde nöbetçi Cumhuriyet savcısı, gereksinme duyulması halinde, bu kanun uyarınca tedbirlere hükmedip ilk iş gününde bunu, aile mahkemesinin onayına sunar. Mahkeme bu tedbiri aynı gün içinde onar, değiştirir ya da kaldırır.

Teşkilat

MADDE 25- Bu kanun kapsamındaki görevleri yerine getirmek için Cumhuriyet Savcılığı Kadın Şiddetten Koruma Bürosu kurulur. Cumhuriyet başsavcısınınca yeterli sayıda Cumhuriyet savcısı, bu büroda görevlendirilir. Bu kapsamda Kolluk güçlerince de kadın şiddetten koruma birimi İçişleri Bakanlığı'na oluşturulur.

Şiddetten Koruma Bürosunun ve kolluğun ilgili biriminin işleyişi, çıkarılacak olan yönetmelikte gösterilir.

Denetimli serbestlik ve yardım Merkezi Şube Müdürlüğü, aile mahkemeleri veya Cumhuriyet Savcılığı tarafından bu kanun kapsamında verilen görevleri derhal yerine getirmekle yükümlüdür.

Görevlilerin eğitimi

MADDE 26- Aile mahkemesi hâkimleri ve çalışanlarıyla, Cumhuriyet savcıları, kolluk görevlileri, sosyal çalışma görevlileri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğünde görevli denetim görevlilerinin, görevlerine başlamadan önce veya görevleri süresince, cinsiyet ayrımcılığı konusunda gerekli eğitimi almaları sağlanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ceza Hükümleri

Yaptırım

MADDE 27- Eylemi başka bir suç oluştursa bile bu kanun uyarınca, aleyhine verilen koruyucu tedbir kararlarına aykırı davranan kişi altı aydan on dört aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Cumhuriyet savcısı, koruyucu tedbir kararlarının gereklerini yerine getirmeyen kişinin tutuklanmasını ilgili ceza hâkiminden talep edebilir. Ceza mahkemesi hâkimi Ceza Muhakemesi Kanununun tutuklamaya ilişkin hükümleriyle bağlı olmaksızın tutuklamaya karar verebilir.

Gizliliğin ihlali

MADDE 28- (1) Bu Kanunun uygulanması nedeniyle öğrendikleri bilgi ve belgeleri açıklayan, yayınlayan veya her ne şekilde olursa olsun başkalarının bu bilgi ve belgeleri edinmesini kolaylaştıranlar 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesi hükmüne göre cezalandırılır.

Koruyucu tedbir kararlarının yerine getirilmesi

MADDE 29- (1) Verilen koruyucu tedbir kararı mahkemece ivedilikle Cumhuriyet başsavcılığına gönderilir. Cumhuriyet başsavcılığı derhal kolluk kuvvetleri aracılığıyla kararın ilgililere tebliğini sağlar ve uygulanmasını takip eder.

Harç ve masraflardan yoksunluk

MADDE 30- (1) Bu Kanun kapsamındaki başvurular ile verilen kararların icra ve infazı için yapılan işlemlerden harç ve posta giderleri gibi masraflar alınmaz.

ALTINCI BÖLÜM

Son Hükümler

Yönetmelik

MADDE 31 - (1) Bu Kanun hükümlerine göre çıkarılması gereken yönetmelikler, Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde Adalet ve İçişleri bakanlıkları, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu ile birlikte hazırlanır.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 32- (1) 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 33- (1) Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 34- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GİBİDİR

Habip KOCAMAN
Kanunlar ve Kararlar
Müdürü

